

Постигнѣхъ ма беззаконїа-та ми, и не могъ да глѣдамъ :

Умножихъ сѧ повече ѿ космы-тѣ на главѣ-тѣ ми :
И сердце-то ми ма оставѧ.

13 Благоволи, Господи, да ма избавишь :

Господи, повзрзай да ми помогнешь.

14 Да сѧ постыдѧтъ, и да сѧ посрамѧтъ наедно

Всичкы, които търсѧтъ дѣшѣ-тѣ ми за да ѣхъ побѣдѧтъ :

Да сѧ възрѧтъ назадъ, и да сѧ обезчестѧтъ,
Кои то искѧтъ зло-то ми.

15 Да сѧ смяхѧтъ за срамъ-тѣ си

Онѣзи, които ми дѣмѧтъ : *О*, хохо !

16 Да сѧ радѣватъ, и да сѧ веселѧтъ въ тебе

Всичкы които та търсѧтъ :

Онѣзи които обичѧтъ спасенїе-то ти

Да дѣмѧтъ вынѣгы : Да сѧ възвеличи Господь.

17 Я азъ съмъ сиромѧхъ и нищъ :

Но Господь сѧ грыжи заради мене :

Помощь моя и избавитель мой си ты :

Боже мой, да не закѣсиѣшь.

П С Я Л О М Ъ 41. (по Слав. м'.)

Первоумъ пѣвцѣ. Псаломъ Давидовъ.

1 БЛАЖЕНЪ кой то пригледѣва сиромѧхъ-тѣ :

Въ скръбенъ день ще го избави Господь.

2 Господь ще го варди, и ще упази животъ-тѣ мѣ :

Блаженъ ще бѣде той на земѣ-тѣ :

И ты не ще да го прѣдадешъ на шенїе-то на врагове-тѣ мѣ.

3 Господь ще го укрѣпѣва на одръ-тѣ на немощь-тѣ :

Въ колѣсть-тѣ мѣ ты ще постилашь всичкѣ-тѣ мѣ постелѣжъ.

4 Я азъ рѣкохъ : Господи, помнѣши ма :